

MAAKODU

Telli Maakodu ja võida FISKARSi muruhoolduskomplekt

MIKS TELLIDA MAAKODU?

- Maakodu kirjutab Eestimaa kodudest ja aedadest
- Ajakirjas on asjatundlik ja mahukas aiarubriik
- Maakodu väärtustab maaelu ja maapiirkondade ettevõtlust

6 kuuks
16 eurot

FISKARS®

Info: klienditugi@ekspessmeedia.ee või telefonil 680 4444
www.maakodu.ee/telli
Kampaania pakkumine kehtib kuni 31.05.2020.

MARGUS ALLIKMAA: 2+2 reeglit järgides on odavam teatriüksed kinni hoida

Kultuuriõhus on ka vastasseis – miks valitsus kriisilevendustes eelistab kaubandust kultuurisündmustele. Tekkinud olukorda lahkab teatrijuht Margus Allikmaa.

MARGUS MIKOMÄGI
margus.mikomagi@maaleht.ee

Vene teatri direktoril Margus Allikmaal on vaieldamatult kõige suurem kultuurijuhtimise kogemus Eestis. Selle võib kokku võtta sõnadega "lavamehest kultuuriministriks". Ta tunneb teatrit ja juhtis 10 aastat juhatuse esimehena ERRi. Räägime sellest, missugune on kultuuri seis Eestis praegu. 2+2 reegel, kui seda korralikult täita, sunniks teatreid töötama selge kahjumiga.

Minu kindel veendumus on, et arvutis ja muude ekraanide vahendusel ei saa teatrit teha.

Mulle on see ka kummaline tundunud, kohe mitmel põhjusel. Punkt üks on see, et me (teatrid – M. M.) läheme konkureerima videopildiga, kus on miljoneid valikuid. Ja nüüd tahame ka jala ukse vahele saada. Kui see ehk ei olegi kõige olulisem, siis ikkagi – ma ei kujuta teatrit ilma elava kontaktita kuidagi ette.

Saan aru näitlejatest. Sõna "näitleja" viitab, et tahetakse

ennast näidata. Loomulik. Aga publik võib hakata mõtlema, et milleks mul vaja sinna teatrisse minna, kui saan ekraani pealt kätte. See, kui hakkame teatrit hirmus palju ekraanide vahendusel näitama, võib olla endale kuuli jalga laskmine.

Kas teatrites tehakse nüüd proove?

Vene teatris teeme proove kahe tükiga. Ja minu teada on ka kõik teised teatrid hakanud vaikselt proove tegema.

Ütlesite 21. mail ETV uudistesates AK välja, et Eesti Etendusasutuste Liit, kuhu kuuluvad pea kõik meie teatrite ja kontsertasutuste juhid, tegi kultuuriministrile ja ühtlasi ka peaministrile kirja, kus öeldakse, et hetke piirangud ei luba teatreid avada, et mitte kaubelda kahjumiga...

Suures saalis 2+2 reegli järgi teatrit teha... Kui laval on kaks näitlejat ja muud kulud on suhteliselt maas, siis võib 60–70 inimesele seda teha, just suures saalis. Sellises olukorras tunnevad külastajad ennast ebamuga-

valt – hõre suur saal ja ka näitlejal on väga kehv sisuliselt tühja saali mängida.

Puht matemaatiliselt on Vene teatri suur saal Eesti suurte teatrisaalide hulgas keskmine. Draamateatri saal on pisut väiksem, Ugala oma ruutmeetritelt pisut suurem. Kui arvestada näiteks, et põrandapinda on 15×15 meetrit, seega 225 ruutmeetrit, siis 2+2 reegli järgi on ühe inimese jaoks vaja 4 ruutmeetrit. Jagame 225 neljaga, saame 50 ja midagi peale. Ooperiteatritele mõeldes on siis orkestriaugus rohkem inimesi kui saalis. Odavam on ukсед kinni hoida.

50% reeglist lähtudes õnnestuks päris hästi inimesed saalis ära hajutada ja siis oleks viiesaja kohaga saalis 250 inimest. Usun, et mingisugust suuremat nakatumisohtu kui suvalises ehituspoes, toidupoes või busis, kindlasti ei ole.

Kokkuvõttes on piirangute leevendamise otsused kultuuriasjus valitsusel justkui läbi mõt-

lemata. Kas eelistatakse tarbimiskultuuri? Kultuuri ei peeta tähtsaks?

Tundub nii, et nende, kes on kõvemini kisa teinud ja jalgu trampinud, on võib-olla pisut rohkem vastu tulnud. Teatrijuhid on võib-olla olnud pisut liiga tagasihoidlikud oma seisukohtade selgitamisel.

Pragmaatilisemalt: kaubandus ja muud sellised elualad toovad lõpuks riigieelarvesse raha. Kultuuritegemine eelarvesse otseselt raha ei too. Räägin seda selleks, et püüda mõista otsustajaid.

On veel kolmas moment, mille eest tuleb valitsust ja kultuuriministeeriumi siiski ka kiita: kõik teatrid on saanud töötukasast toetust ja on saamas ärajäänud etenduste kompensatsiooni. Meile ei ole selga pööratud...

...Kuulge nüüd, see on ilus diplomaatiline jutt, aga need toetused ilmselt on kultuuritegijate suu ka sulgenud. Keegi ei kuuluta, et me ei saa elada ilma

Pragmaatilisemalt: kaubandus ja muud sellised elualad toovad lõpuks riigieelarvesse raha. Kultuuritegemine eelarvesse otseselt raha ei too. Räägin seda selleks, et püüda mõista otsustajaid.

MARGUS ALLIKMAA